

9. STRUKTURY MNOGOCIOŃE

Współczesne teorie matematyczne budowane są w oparciu o tzn. struktury mnogościowe.

Definicja 9.1

Dla dowolnego $Z: \underline{Univ}$, Z nazywamy strukturą mnogościową: $\Leftrightarrow Z = (S, \epsilon): \underline{Str}$ dla

pełnych $S: \underline{Class}$ i $\epsilon \in S \times S$ spełniających następujące warunki:

$$(9.1a) \bigwedge_{A, B: S} (A = B \Leftrightarrow \bigwedge_{t: S} (t \in A \Leftrightarrow t \in B)) \text{ // aksjomat identyczności zbiorów //};$$

$$(9.1b) \bigvee_{E: S} \bigwedge_{t: S} \sim t \in E \text{ // aksjomat zbioru pustego //};$$

$$(9.1c) \bigwedge_{A, B: S} \bigvee_{C: S} \bigwedge_{t: S} (t \in C \Leftrightarrow t \in A \vee t \in B) \text{ // aksjomat pary //};$$

$$(9.1d) \bigwedge_{A: S} \bigvee_{B: S} \bigwedge_{t: S} (t \in B \Leftrightarrow \bigvee_{x: S} (x \in A \wedge t \in x)) \text{ // aksjomat sumy //};$$

$$(9.1e) \bigwedge_{A: S} \bigvee_{B: S} \bigwedge_{t: S} (t \in B \Leftrightarrow t \in S \wedge \bigwedge_{x: S} (x \in t \Rightarrow x \in A)) \text{ // aksjomat zbioru potęgowego //};$$

(9.1f) Dla dowolnych $\Phi, x: \underline{Var}$, jeśli Φ jest funkcją zdaniową zmiennej x utworzoną wyłącznie przy użyciu symboli logicznych, symboli "=" i "∈" oraz identyfikatorów określonych uprzednio obiektów klasy S , to $\bigwedge_{A: S} \bigvee_{B: S} \bigwedge_{t: S} (t \in B \Leftrightarrow t \in A \wedge \Phi(t))$ // aksjomat rozdzielania //;

(9.1g) Dla dowolnych $\Phi, x, y: \underline{Var}$, jeśli Φ jest funkcją zdaniową zmiennych x, y utworzoną wyłącznie przy użyciu symboli logicznych, symboli "=" i "∈" oraz identyfikatorów określonych uprzednio obiektów klasy S , to $\bigwedge_{A: S} (\bigwedge_{x: S} (x \in A \Rightarrow \bigvee_{y: S} (y: S \wedge \Phi(x, y))) \Rightarrow \bigvee_{B: S} \bigwedge_{t: S} (t \in B \Leftrightarrow t \in S \wedge \bigvee_{x: S} (x \in A \wedge \Phi(x, t))))$ // aksjomat zastępowania //;

(9.1h) Istnieje $A: S$ o tej własności, że dla każdego $E: S$ spełniającego warunek $\bigwedge_{t: S} \sim t \in E$,

$$E \in A \wedge \bigwedge_{x, y: S} [x \in A \wedge \bigwedge_{t: S} (t \in y \Leftrightarrow t \in x \vee t = x) \Rightarrow y \in A] \text{ // aksjomat}$$

niekończoności //;

(9.1i) $\bigwedge_{x: S} (\bigvee_{t: S} t \in x \Rightarrow \bigvee_{y: S} y \in x \wedge \bigwedge_{t: S} (t \in x \Rightarrow \sim t \in y))$ // aksjomat regularności (alternatywnie aksjomat ufundowania) //;

(9.1j) Dla każdego $A: S$ spełniającego warunek $\bigwedge_{x: S} (x \in A \Rightarrow \bigvee_{t: S} t \in x) \wedge \bigwedge_{x, y: S} (x \neq y \Rightarrow \sim \bigvee_{t: S} (t \in x \wedge t \in y))$ zachodzi własność $\bigvee_{z: S} \bigwedge_{x: S} (x \in A \Rightarrow \bigvee_{t: S} (t \in x \wedge t \in z))$ // aksjomat wyboru //.

Tu i w dalszym ciągu symbol \vee oznacza uogólnienie alternatywy nazywającej x i oznacza istnienie dokładnie jednego obiektu spełniającego pełną własność, tzn.

" $\forall_x \bar{\Phi}(x)$ " := " $\forall_x [\bar{\Phi}(x) \wedge \bigwedge_y (\bar{\Phi}(y) \Rightarrow x=y)]$ " dla dowolnej funkcji zdaniowej $\bar{\Phi}$.

Układ namunków (9.1a) - (9.1j) nazywa się systemem aksjomatów (aksjomatycznym)

Zermelo - Frankela teorii mnogości (alternatywnie teorii zbiorów) uzupełnionego o aksjomat wyboru. Oznaczany jest on w skrócie przez ZFC, toteż klasę wszystkich struktur mnogościowych będziemy oznaczać przez ZFCStr.

Definicja 9.2

Dla dowolnych $Z: \underline{Univ}$ i $S: \underline{ZFCStr}$, Z nazywa się:

- (i) klasę zbiorów struktury $S: \Leftrightarrow Z = S_{-supp}$;
- (ii) zbiorem struktury $S: \Leftrightarrow Z: S_{-supp}$;
- (iii) relację należenia do zbiorów struktury $S: \Leftrightarrow Z = S_{-cp}$.

W celu zapewnienia istnienia struktury mnogościowej uzupełnimy dotychczasowy system aksjomatów C1 - C6 o następujący aksjomat.

Aksjomat C7

Istnieje $(S, \epsilon): \underline{ZFCStr}$ o tej własności, że $S \in \underline{FClass}$ i $x \in y \Leftrightarrow x: y$ dla $x, y: S$.

Uwaga 9.3

Z aksjomatu C7 wynika, że klasa F zbiorów ze wszystkich klas S opisanych w tym aksjomacie nie jest pusta. W konsekwencji możemy oznaczać przecięcie $\cap(F)$ nożem F .

Ponieważ $S \in \underline{FClass}$ dla $S: F$, więc $\cap(F) \in \underline{FClass}$. Co więcej z aksjomatu zbioru pustego

(9.1b) wynika, że $\emptyset: S$ dla $S: F$. Zatem $\emptyset: \cap(F)$ i w konsekwencji $\cap(F) \neq \emptyset$.

Mozna pokazać, że $(\cap(F), \epsilon): \underline{ZFCStr}$, gdzie ϵ jest $x \in y \Leftrightarrow x: y$ dla $x, y: \cap(F)$.

Definicja 9.4

relacją spełniającą warunek

Dla dowolnego $Z: \underline{Univ}$, Z nazywamy zbiorem $\Leftrightarrow Z: \underline{Set} := \cap(F)$, gdzie F jest nożem klas określonych w uwadze 9.3.

Uwaga 9.5

Z określenia klasy Set wynika Set: FClass. Z definicji 9.1 wynika, że klasa Set ma „silniejszą” własność podobną do klasy Class. Są one konsekwencjami

namunków (9.1a) - (9.1j), które w istocie rozszerzają własności klasy Class sformułowane

z aksjomatami C1.-C6. W szczególności, z aksjomatu wyboru (9.1j) wynika następująca własność:

(9.6) dla każdego $A: \underline{\text{Set}}$, jeśli $A \neq \emptyset \wedge \bigwedge_{x:A} (x: \underline{\text{Set}} \wedge x \neq \emptyset) \wedge \bigwedge_{x,y:A} (x \neq y \Rightarrow x \cap y = \emptyset)$,
to istnieje $f: \underline{\text{Map}}$ taki, że $\mathcal{D}(f) = A$ i $f(x): x$ dla $x:A$.

Funkcję f interpretujemy tutaj jako funkcję wyboru (alternatywnie selektor) przyporządkowując
każdemu zbiorowi rodziny zbiorów A jeden element tego zbioru.

Uwaga 9.7

Z własności (9.6) można wyprowadzić silniejszą własność:

(9.8) dla każdego $A: \underline{\text{Set}}$, jeśli $A \neq \emptyset \wedge \bigwedge_{x:A} (x: \underline{\text{Set}} \wedge x \neq \emptyset)$, to istnieje $f: \underline{\text{Map}}$ taki, że
 $\mathcal{D}(f) = A$ i $f(x): x$ dla $x:A$.

Z własności (9.8) często korzysta się z celu wykazania istnienia funkcji, która przyporządkowuje
każdemu zbiorowi zadanej niepustej rodziny niepustych zbiorów jeden element.